

РЕШЕНИЕ

№ 24613

гр. София, 18.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 29.05.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Пламен Панайотов
Елеонора Попова

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на
прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **2578** по описа за **2026**
година докладвано от съдия Пламен Панайотов, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс
(АПК) във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).
Образувано е по касационна жалба, подадена от „Глобал 22“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК] от [населено
място] чрез процесуалния представител адв. А. Н. от АК – М. срещу Решение № 4587/17.12.2025
г., постановено по АНД № 9728/2025 г. по описа на Софийския районен съд, с което е потвърдено
Наказателно постановление(НП), издадено от директора на дирекция „Инспекция по труда
Софийска област“ с което за нарушение на чл. 61, ал. 1 от КТ, във вр. с чл. 1, ал. 2 от КТ, на
основание чл. 416, ал. 5 от КТ, във вр. с чл. 414, ал. 7 от КТ, във вр. с чл. 416, ал. 9 от КТ на
дружеството жалбоподател „Глобал 22“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление:
[населено място], р-н „Искър“, [жилищен адрес] в качеството му на работодател, е наложена
„имуществена санкция“ в размер на 20 000 (двадесет хиляди) лева.

В касационната жалба се развиват съображения, че решението на СРС е неправилно и
необосновано, както и постановено при съществени нарушения на
административнопроизводствените правила и в противоречие с материалноправните разпоредби.
Касаторът твърди, че СРС не е обсъдил нито един от представените от него доводи относно
незаконосъобразността на оспореното наказателно постановление. Допълва, че районният съд не
е извършил обективна преценка на събраните по делото доказателства, включително показанията
на разпитаните свидетели. Според касатора, от разпитите на актосъставителя и свидетеля по
съставянето на акта става ясно, че на обекта е имало работници от няколко фирми

подизпълнители, а не само работници на касатора, и не се установява по безспорен начин за кого е полагало труд завареното на обекта лице. Оспорва съдържанието на представената по делото декларация, като посочва, че същата е частен документ, и че нейната достоверност не може да бъде установена от събраните по делото доказателства. Относно показанията на свидетеля П., дружеството жалбоподател оспорва способността на същия да разбира дори елементарни въпроси и да дава смислени и свързани отговори. Поддържа позицията, че декларацията по делото е изготвена и попълнена от актосъставителя и подписана от свидетеля без той да разбира съдържанието и значението ѝ. Касаторът застъпва, че лицето И. Т. П. не е полагало труд за него, не е имало сключени договори с него и не е получавал трудово възнаграждение от него. Твърди, че П. е полагал труд за дружество подизпълнител. Претендира разноски.

С молба от 29.05.2026 г. касаторът, чрез процесуалния си представител адв. Н., поддържа изложеното в касационната жалба, като моли за отмяната на оспореното решение и процесното наказателно постановление. Посочва, че от разпита на свидетеля И. П. и от представената от него декларация, чието съдържание той не разбира, не може да се счете, че е доказана вината на дружеството жалбоподател.

Ответната страна - директорът на дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ чрез процесуалния си представител юрк. И. И., в съдебно заседание на 29.05.2026 г. оспорва касационната жалба, като моли същата да бъде оставена без уважение като неоснователна и недоказана, а решението на СРС да бъде потвърдено. Претендира разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност и недоказаност на касационната жалба.

В правомощията на касационния съд е да се произнесе по основателността на жалбата, както и да провери служебно допустимостта и действителността на решението и неговото съответствие с материалния закон според установените фактически обстоятелства /арг. чл. 218 във вр. с чл. 220 от АПК/.

От събраните по делото писмени и гласни доказателства, преценени поотделно и взети в тяхната съвкупност, доводите на страните и посочените касационни основания в жалбата, Административен съд София - град, VI-ти касационен състав, прие за установено следното: касационната жалба е подадена в рамките на преклузивния срок за оспорване, от процесуално легитимиран субект, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

В оспореното решение въззивният съд, въз основа на събраните доказателства е установил фактическата обстановка, като е приел, че дружеството-жалбоподател „Глобал 22“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], е юридическо лице, регистрирано на територията на Република България, със седалище и адрес на управление [населено място], р-н „Искър“, [жилищен адрес] с управител и едноличен собственик на капитала А. И. И.. На 01.10.2024 г. между „Глобал 22“ ЕООД, като възложител, и „Ел Интекс Про“ ЕООД, като изпълнител, бил сключен договор, по силата на който възложителят възлагал, а изпълнителят приемал да изпълни със свой труд, качествено, съобразно утвърдената проектна и сметна документация, нормативни и технически изисквания, в съответствие с издадените разрешения за строеж и в уговорените срокове, строително-монтажни работи на обект: „Многоетажна жилищна сграда с магазини, подземен гараж“, находяща се в УПИ IX 8187 „за ЖС и ОО“, кв. 5, „Юбилейна гора I и II част“, район „Овча купел“ СО, [населено място]. Дружеството „Ел Интекс Про“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], е юридическо лице, регистрирано на територията на Република България, със седалище и адрес на управление [населено място], р-н „В.“, [жк], [жилищен адрес] с управител и едноличен собственик на капитала А. И. И.. На 05.02.2025 г. служители на Дирекция „Инспекция по труда Софийска

област“, сред които и свидетелите К. Н. К., заемащ длъжност „инспектор“, и К. Г. К., на длъжност „главен инспектор“, извършили проверка по спазване на трудовото законодателство на обект на контрол – „Многоетажна жилищна сграда с магазини, подземен гараж, УПИ IX 8187, кв. 5, Юбилейна гора I и II част, район Овча купел, бл. 1“, находящ се в [населено място]. Инспекторите от Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ извършили обход на обекта за проверка спазване на разпоредбите на Закона за здравословни и безопасни условия на труд, като впоследствие раздали на заварените в обекта лица декларации за установяването на трудови или граждански правоотношения. На обекта инспекторите от Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ заварили да полага труд и свидетелят И. Т. П.. Проверяващият екип предоставил на свидетеля П. декларация, която последният да попълни, но той им споделил, че е неграмотен. Тогава свидетелката К. К. попълнила декларацията под диктовката на свидетеля П., който съобщил, че работи в „Глобал 22“ ЕООД от 3-4 дни като общ работник, с работно време от 08:00 часа до 17:00 часа, с почивни дни събота и неделя, почивки в работния ден от 12:00 до 13:00 и от 15:00 до 15:15 и трудово възнаграждение в размер на 933 (деветстотин тридесет и три) лева. Свидателят П. споделил, че няма сключен трудов договор, нито граждански такъв, както и че не е получил на хартиен носител копие от заверено уведомление, регистрирано в ТД на НАП, които изявления свидетелката К. отразила в декларацията. Свидетелката К. прочела попълнената декларация на свидетеля П., след което последният подписал декларацията от двете и страни. По време на проверката на място проверяващите служители от Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ връчили призовка по чл. 45, ал. 1 от АПК на Б. Р. В. – технически ръководител, с указание на 21.02.2025 г. законен или упълномощен представител на дружеството – жалбоподател да се яви в сградата на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, находяща се в [населено място], [улица], ет. 2, и да представи изискани с призовката документи, в това число и трудови досиета на установени на обекта работници, както и граждански договори. Проверката продължила по документи, като инспекторите по труда установили, че до Национална агенция по приходите било изпратено Уведомление по чл. 62, ал. 5 от КТ от дружеството „Ел Интекс Про“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], в качеството му на работодател за сключен трудов договор със свидетеля И. Т. П.. Записът за изпратеното уведомление бил създаден на 06.02.2025 г. в 09:02:19 часа, като в него като дата на сключване на трудовия договор била посочена 05.02.2025 г. Проверката на служителите на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ приключила със съставяне на Протокол за извършена проверка № ПР2505019 от 28.02.2025 г., в който били посочени и други нарушения на трудовото законодателство от страна на дружеството-жалбоподател - „Глобал 22“ ЕООД, като на основание чл. 404, ал. 1, т. 1 от КТ на същото били дадени и задължени предписания с посочен срок за тяхното отстраняване. Свидателят К. К. приел, че правоотношението между дружеството „Глобал 22“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], и свидетеля И. Т. П. е трудово и че като не е уредило отношенията по предоставяне на работна сила от И. Т. П. като трудови правоотношения и не е сключило трудов договор със свидетеля И. Т. П., дружеството-жалбоподател в качеството му на „работодател“ по смисъла на параграф 1, т. 1 от ДР на КТ и по смисъла на параграф 1, т. 2 от ДР на ЗЗБУТ, е нарушило чл. 61, ал. 1 от КТ, във вр. с чл. 1, ал. 2 от КТ. На 28.02.2025 г. в присъствието на двама свидетели, сред които и свидетелката К. К., свидетелят К. К. съставил АУАН № 23-2500119/28.02.2025 г., с който повдигнал против дружеството „Глобал 22“ ЕООД административнонаказателно обвинение за нарушение на чл. 61, ал. 1 от КТ, във вр. с чл. 1, ал. 2 от КТ, извършено на 05.02.2025 г. в [населено място]. На същата дата препис от АУАН бил връчен на упълномощен представител на дружеството-жалбоподател, който подписал АУАН без да отбелязва възражения срещу констатациите по акта. Срещу АУАН не били депозираны и възражения в срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН.

Въз основа на така съставения АУАН, на 28.04.2025 г., инж. К. Й. В. - Директора на дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, издала процесното Наказателно постановление № 23-2500119/28.04.2025 г. След като съобразил, че в рамките на три години от страна на дружеството-жалбоподател са били извършени други осем нарушения на чл. 61, ал. 1 от КТ, във вр. с чл. 1, ал. 2 от КТ, които нарушения са били установени с влезли в сила наказателни постановления, административнонаказващият орган на основание чл. 416, ал. 5 от КТ, във вр. с чл. 414, ал. 7 от КТ, във вр. с чл. 416, ал. 9 от КТ наложил на „Глобал 22“ ЕООД „имуществена санкция“ в размер на 20 000 (двадесет хиляди) лева за извършеното нарушение на чл. 61, ал. 1 от КТ, във вр. с чл. 1, ал. 2 от КТ.

С обжалваното решение Софийски районен съд е потвърдил наказателното постановление. За да постанови този резултат, съдът е приел, че АУАН и НП са издадени от материално компетентни лица по смисъла на закона и че съдържат всички изискуеми реквизити, като при издаването им не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Решението на районния съд е валидно, допустимо и правилно.

При постановяването му не са допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила. Съдът обективно, пълно и всестранно е изследвал фактите по делото, за което е събрал в пълен обем относимите по делото доказателства, които е анализирал правилно. Настоящата съдебна инстанция споделя извода на състава на СРС, че оспореното НП е издадено при изяснена фактическа обстановка и доказано авторство на деянието, което обосновава и наложените с него на жалбоподателя административно наказание.

Посочената фактическа обстановка се установява по безспорен и категоричен начин от събраните писмени и гласни доказателства, СРС правилно ги е кредитирал и настоящият състав също счита, че следва да се кредитират.

Въз основа на приетата фактическа обстановка, въззивният съд е стигнал до правилни юридически изводи, като с решението е потвърдил НП.

Касационният състав напълно се солидаризира и с мотивите на предходния съдебен състав, с които районният съд е приел, че дружеството е нарушило изискванията на чл. 61, ал. 1 КТ, във вр. с чл. 1, ал. 2 КТ. И. П. е престира труд, без да е имало сключен трудов договор с него преди постъпването му на работа. Между страните е съществувало трудово правоотношение което не е било уредено по изискуемия ред - чрез сключване на трудов договор преди постъпване на служителя на работа.

В случаят безспорно са налице основните елементи на трудовото правоотношение, както и присъщата му зависимост на работник от работодател, което се установява от документите, приложени към делото. По отношение на работното време, видно от приложената декларация от лицето И. П., трудът е полаган системно и по предварително установени часове, с които същият се е съобразявал. Мястото на полагане на труда е в многоетажна жилищна сграда, в процес на строеж от ответника по касация. Общият работник е поставен в зависимост по отношение на избора си на работно време, нужно е да се съобрази с изискванията на управителя на дружеството – ответник. Следователно работникът не е бил свободен в избора си на време за престиране на своя труд, както и в избора си на дни, в които да го полага. Налице е йерархическа зависимост на работника спрямо юридическото лице – работодател, с елементи на установен трудов ред и трудова дисциплина.

Съгласно чл.1, ал.2 от КТ отношенията при предоставянето на работна сила се уреждат само като трудови правоотношения. В процесният случай е безспорно доказано, че към датите на извършване на проверката – 05.02.2025 г., П. не е имал сключен трудов договор с касатора, в качеството му на работодател.

Настоящият състав счита, че фактическия състав на констатираното административно нарушение е описан достатъчно ясно, точно и конкретно, като са спазени изискванията на чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН. По безспорен и категоричен начин е установено допускането до работа на лице, с което не е сключен трудов договор за осъществяване на трудова дейност.

Доказателствата по делото водят до безспорния извод, че е налице описаното в НП нарушение. Разпоредбата на чл. 415в, ал. 2 КТ изключва маловажност за нарушенията на чл. 61, ал. 1, чл. 62, ал. 1 и 3 и чл. 63, ал. 1 и 2 КТ.

Доводите изложени в решението на СРС се споделят от АССГ. За да достигне до изводите в решението си съдът е подложил на задълбочен съвкупен анализ приобщените писмени и гласни доказателства, като на основание чл. 221, ал. 2, изр. 2 от АПК касационната инстанция препраща към мотивите на предходния състав. С касационната жалба не се навеждат нови основания, които да не са коментирани от решаващия състав на въззивния съд, поради което съображенията по наведените и в двете инстанции възражения, с които те са приети за неоснователни, не следва да се преповтарят.

С оглед горните съображения, настоящият състав на АССГ намира, че решението на СРС е правилно и следва да бъде оставено в сила, а НП като законосъобразно правилно е потвърдено.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63д, ал. 3 от ЗАНН, във вр. с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във вр. с чл. 37 от ЗПП, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 130 лева / 66,47 евро за касационната инстанция.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. първо от АПК Административен съд София - град, VI-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4587 / 17.12.2025 г., постановено по АНД № 9728 от 2025 г. по описа на Софийския районен съд, 129 състав.

ОСЪЖДА „Глобал 22“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], р-н „Искър“, [жилищен адрес] представлявано от управителя А. И. И., да заплати на дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ сумата от 130 (сто и тридесет) лева / 66,47 (шестдесет и шест евро и четиридесет и седем евроцента) за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.24613